

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
udvalg@ft.dk

Finn Sørensen (EL)
Finn.S@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

25. februar 2016

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 15. februar 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 47 (L 113), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

J.nr.

Spørgsmål nr. 47:

”Hvad er begrundelsen for, at afgørelser om samliv nu også skal træffes i forhold til en stor gruppe enlige samboende, der ikke har forsørgerpligt? Kan ministeren bekræfte KL’s opfattelse, at det vil være endnu vanskeligere for kommunerne at træffe disse afgørelser, end det i forvejen er, når det gælder forsørgere? Er ministeren enig i, at det vil medføre flere klager fra ikke-forsørgere, når der henvises til en lov som gælder forsørgere?”

Svar:

Loftet for den enkelte modtager af kontanthjælp mv. (integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp) afhænger af, hvilken ydelsessats personen modtager, og af den familietype, personen tilhører (gift, samlevende, enlig, forsørger, ikke-forsørger).

Som udgangspunkt er gifte og samlevende personer sidestillet i forhold til de enkelte loftssatser, da der i begge tilfælde er tale om personer med fælles husførelse med en person, som vedkommende er gift med/har mulighed for at indgå ægteskab med. Det betragtes som fælles husførelse, når man samlet set har de samme økonomiske og praktiske fordele, som gifte og samlevende har ved at være to om at betale faste og løbende udgifter og ved at være to om at udføre det praktiske arbejde i hjemmet.

Med forslaget om at indplacere samlevende på kontanthjælpsloftet for gifte, er der ikke tale om at indføre gensidig forsørgelsespligt mellem samlevende.

Afgørelsen om, hvorvidt en modtager er samlevende eller enlig, træffes allerede efter gældende regler for integrationsydelsesmodtagere og uddannelseshjælpsmodtagere med eget barn i hjemmet og kontanthjælpsmodtagere under 30 år med eget barn i hjemmet. Desuden træffes der afgørelse efter tilsvarende regler for førtids- og folkepensionister. Et samlevende par bestående af en førtidspensionist og en kontanthjælpsmodtager, vil således med disse regler opleve at blive vurderet ensartet.

Jeg mener ikke, at der kan forventes flere klager, alene fordi der i grundlaget for vurderingen henvises til børnetilskudsloven. Det er samtidig et samlevendebegreb, som kommunerne kender i forvejen.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen